

Вдовицата послѣдша тѣл советѣтъ, ѿ слѣдѣвъ малко време съ радость се вжрнѣ оудомѣтъ си съ писмото въ ржцѣти си. Но за поголѣмо зло, она не мѡжеше да го прочетѣ, защото не знѣеше да читѣ. Що да прави; да скрѣе писмото въ санджчето ѿ да рече: нѣка седѣ тѣка, азъ не мѡжемъ да го прочитѣмъ въ него каквѡто се вижда, ѿма много, коѣто ще ѣ прѣѣтно да го слѣшамъ, но азъ ще се ѡречѣмъ ѡ това наслажденіе, защото не знѣамъ да читѣмъ; Не ли ѣ истина защото бѣше така направила, то въ щѣхте да речѣте, че не ѣ въ оумжтѣ си; Въ можете да речѣте, че мѣйката, коѣто ѣ тѡлко много любѣла сынѣтъ си, не щѣше да мѡже да се оутѣши, догѣ не намѣреше нѣкого, да ѿ прочетѣ писмото. Въ ѿмате прѣво, ѿ вдовицата така направѣ: она хѡдеше ѡ къща на къща съ писмото си, едни ѡ советѣхте бѣха ѿлѣзли, другѣ ѡшли по рѣбота, ѿ немало кѡй да ѿ прочетѣ писмото. Нѣкои каквѡто ѿ она, не знѣаха да читѣтъ, ѿлѣ прочитѣваха самѡ печѣтното, а рѣкописното не мѡжаха да читѣтъ. Най послѣ вдовицата ѡидѣ при еднѣ женѣ, коѣто едѣ ѣ мѡжала нѣдѣе на трѣ да ѿ прочетѣ писмото,